

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 171.

Solgte Session.

45de Møde.

Mandagen den 26de November Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Klein (forts.): Jeg kan overhovedet ikke nægte, at det har undret mig noget i den Tid, den frie Forfatning her i Landet har eksisteret, at man saa at sige synes undertiden at have Tilbøielighed til at komme bort fra eller glemme, hvad jeg har meent var en af de første Sætninger i et constitutionelt Liv, nemlig at selvstændige og uafhængige Domstole afgive et Værn for de Private, afgive et Værn for dem i de forskellige Retsforhold, ogsaa ligeoverfor Administrationens, selv den høieste Administrations, Ministeriets, mulige Vilkaarlighed. Jeg troer, at det er en Sætning, som man ellers andre Steder erkjender for at være rigtig; men man har her viist Tendents til at komme bort fra denne Sandhed, idet man i forskellige Love har bestemt, at Afgjørelsen af Tvivls spørgsmål skulde finde Steb hos Ministeriet og være unddraget Domstolene. Jeg har stemt mod saadanne Bestemmelser tidligere, men de ere vedtagne med overveiende Majoritet. Det var Love, som kun gjaldt Embedsmænd, og man kan maaskee sige, at naar der var Spørgsmaal om Embedsmænds Rettigheder med Hensyn til deres Lønning, kunde det være i sin Orden, at Administrationen afgjorde, hvorvidt deres Rettigheder strakte sig; men her er der ikke Tale om Embedsmænd, men om Bestyrelser for Selskaber, som kunne have en aldeles privat Oprindelse og i deres Væsen

være aldeles private og frivillige Associationer, her er Spørgsmaal om Bestyrelser, hvis Medlemmer kunne bestaae af private Borgere, og her, gjentager jeg, vilde jeg finde det i høi Grad uforsvarligt, om man vilde lægge Afgjørelsen af, hvorvidt disse Borgeres Rettigheder og Forpligtelser strække sig, ind under Administrationen, under Ministeriet. Afgjørelsen af deslige Spørgsmaal hører og bør blive under Domstolene. — Domstolene have visse Sager nok, og deres Medlemmer ere ingenlunde interesserede i at faae flere Sager, end de have; de ønske snarere at blive frie for en heel Deel Sager; men det gjælder her om at hævde et Princip, og det er naturligviis fra det Standpunkt, jeg maa see Sagen, idet jeg iøvrigt villig skal erkjende, at deslige Sagers Afgjørelse maaskee i Realiteten vil see paa en ligesaa god, og retfærdig samt fuldt saa billig Maade hos Indenrigsministeriet som hos Domstolene.

Jeg kommer derefter til Udkastets § 10. En æret Rigsdagsmand (Feddersen) og jeg have tilladt os at gjøre Forslag om en ny § 10 og have derved bidraget Bort til at forøge Antallet af de mange Forslag, der ere stillede til denne Paragraph.

Naar vi have foreslaaet en anden Scala, saa er Grunden dertil en dobbelt, og da for det Første den, at vi ansee den Scala, som vi under Nr. 34 have bragt i Forslag, for at være rigtigere og bedre i sig selv end Udkastets og endmere end den Scala, der under Nr. 36 er bragt i Forslag af et æret Medlem af Udvalget. Vi troe, at det vil være rigtigere at holde sig til den af os foreslaaede Scala, fordi man